ואיכא דאפיך להו. לרבה ורב יוסף: ע"י דולן. בשביל כולן: מוליך במעמד דולן. כולן ילכו עמו: מנה מהו. אם לא אמר כולכם אבל

מנאן א׳ צ׳ ג׳ ד׳ ואמר כתבו גט לאשמי מהו י מדמננהו לכולהו הנך מנויין איכוון או דלמא כיון דלא אמר להו כולכם המנויין כתבו לא

בעינן כולם: אמרי לה להאי גיסא. מנה כולהו אכולהו קפיד מנה מקלמייהו יא לא קפיד אלא אמנוייןים השנים מהני מנויין חתמו למעוטי השאר

שלא נמנו אתא ולא לכל הני מנויין איכוין שיחתמו כולם כיון דלא מנה לכולהו הוברר שטורח הדבר עליו וחדל לו מדעתו הראשונה ואפי׳ים

ובראשונים, ב) [תוספתא ספ"ד], ג) [ע' מ"ש תוס'

על זה לקמן ע: ד"ה בודקין], ד) [לקמן ע:],

בודקין], ד) [לקמן ע:], ב) [קדושין לא: וש״נן,

ו) בדפו"ר סיבורי. וכל"ל

ט) [דסתנא גירסת ערון בערך דסתן], י) מדלה מננהו. ג'' רש"ל ועין

רש"ש. יא) נ"ל שלא רש"ל.

ובב״ח אבע״ז סי׳ קכ׳ ס״ט הביא דיש גורסיס, לא קפיד

אפילו אמנויין, יב) מכאן עד תיבת כיון נוסף ע"פ מהרש"ל ועי' מהרש"א,

יג) מכאן עד סוף הדיבור נוסף ע"פ מהרש"ל, יד) צ"ל כל. רש"ל, יד) צ"ל כל. רש"ל, עו) בדפו"ר שמא יאמר כולכם ולא יחתמו ולפנינו

הוא ע"פ רש"ל ועי' בב"י

ובב"ח אריכות דברים, עו) בדפו"ר האחזו,

טו) בדפו"ר האחור, יו) [ל"ל אמודאי וכ"ג

הערוך עי' ערך מד ב],

גליון הש"ם

כעין זה ב"ב דף מב ע"ב וש"נ:

םו א מיי' פ"ט מהל' גירושין הל' כו סמג עשין ג טוש"ע אה"ע סי

קכ סעי׳ ז וסי׳ קמא סעי׳ כא כג: םו ב מיי׳ שם הלכ"ז סמג

שם טוש"ע אה"ע סי

מי שאחזו קורדייקום ואמר כתבו גם לאשתי לא אמר כלום.

דחיורא הוא דעבד הכי והגמרא לא

פירשו עד לבסוף:

דאשכח ביה טעמא

ואפי׳ אמר כתבו ותנו:

ברבה בסודריה.

קל סעי' ט: סח ג מיי' שם הלכ"ח : מיש"ע שם סעי יא יום ע שם טער יוו. ד מייי שם פ"ב הלי"ד אר מייי שם פ"ב הלי"ד [והט"ו] טוש"ע אה"ע סיי קכא סעיי א: ב ה מייי שם הלט"ו

טוש"ע שם סעיף ה: ג ו מיי' פ"ד מהל' דעות הל"ב והל' יד טו:

פסקי רי"ד

י אמר לעשרה כתבו [ותנו] גט לאשתי א' כותב ושני' חותמיז דכר אמר להם כל יוותמין זכן אמו להם כל שנים מכם כתבו ותנו גט לאשתי. אבל אם אמר כולכם כתובו קפידא הוי כולכם כונובו קפיזא ההי שרצה לבזותה בפני כולן וא' כותב וכולן חותמין . ואם מת אחד מהן הרי הגט ת״ר אמר לעשרה כתבו גט לאשתי אחד כותב על ידי כולם. פי׳ לא צוה להם לחותמו אלא לכותבו בלבד כולכם כתבו א׳ בהסכמת כולן שכולם ידעו כשיכתוב: הוליכו גט יז עו כשיכוזוב: זהוליכו גט לאשתי אחד מוליך ע״י כולם כולכם הוליכו אחד מוליך במעמד כולם. פי׳ דבמתני׳ צוה אותם בין על הכתיבה בין על החתימה משום הכי תנן אחד מהן כותב ושנים חותמין ואם אבל הברייתא מיירי כגון שלא צוה אותם אלא בכתיבת הגט והוא רוצה אח"כ להחתימו: איבעיא להו מנה אותן מהו רב ככולכם ור׳ יוחנן משום ר׳ אלעזר אמר מנה אותם הרי להאי גיסא והילכך עבדינן לחומרא בין מנה כולם בין מנה מקצתם אותם שמנה ככולכם דמי: אתקין רבא אובילו כל חד מנכון פי כשמצוה הבעל במעמד התקין שיאמר כך כתובו כל חד מנכון חתומו כל מינכון גזירה שמא יאמר

> כן: םליק פירקא בי שאחזו קורדייקוס ואמר כתבו גט לאשתי לא אמר כלום אמר כתבו גט אמו כונבו גט לאשתי ואחזו קורדייקוס וחזר ואמר אל תכתבוהו

איז בדבריו האחרונים . כלום: נשתתק ואמרו לו

כולכם ויחרטל הגט משוח

ואיכא דאפיד להו: אמר לעשרה כתבו גם: ת"ר אמר לעשרה כתבו גם יותנו לאשתי אחד כותב על ידי כולם כולכם כתובו אחד כותב במעמד כולם יהוליכו גם לאשתי אחד מוליך ע"י כולם כולכם הוליכו אחר מוליך במעמר כולם איבעיא להו מנה

דאמר ר' יוחנן משום ר' אלעזר דמן רומה אמר במנה הרי הוא ככולכם אמר רב פפא ולא פליגי הא דמנה כולהו והא דמנה מקצתייהו 9 אמרי לה להאי גיסא ואמרי לה להאי גיסא אתקין רב יהודה בגימא דכולכם כתובו או כולכון או כל חד וחד מינכון חתומו או כולכון או כל תרי מינכון אובילו או כולכון או כל חד וחד מינכון אמר רבא זימנין דגאיז ליה לדיבוריה ואמר כולכון ולא אמר כל חד מינכון ואתי לאיפסולי אלא אמר רבא יכתובו כל חד מינכון התומו כל תרי מינכון אובילו כל חד מינכון:

הדרן עלך האומר

בל ישאחזו קורדייקום ואמר כתבו גם לאשתי לא אמר כלום אמר כתבו גט לאשתי ואחזו קורדייקום וחזר ואמר לא תכתבנו אין דבריו האחרונים כלום הנשתתק ואמרו לו נכתוב גם לאשתך והרכין בראשו יבודקין אותו שלשה פעמים אם אמר על לאו לאו ועל הן הן הרי אלו יכתבו ויתנו: גם' מאי קורדייקום אמר שמואל דנכתיה חמרא חדתא דמעצרתא וליתני מי שנשכו יין חדש הא קמ"ל דהא רוחא קורדייקום שמה למאי נפקא מינה לקמיעא מאי אַסותיה ייבישרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא אמר אביי האמרה לי אם לשימשא בת יומא כוזא דמיא בת תרי יומי הסיכורי בת תלתא יומי בשרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא לשימשא עתיקתא ליתי תרנגולתא אוכמתי וליקרעה שתי וערב וליגלחיה למציעתא דרישיה ולותביה עילויה ונגחיה עילויה עד דמיסרך ולינחות וליקום במיא עד צואריה עד דחליש עלמא עילויה ולימוד ולסליק וליתיב ואי לא ליכול כרתי ולינחות וליקום במיא עד צואריה עד דחליש עלמא עילויה ולימוד ולסליק וליתיב לשימשא בישרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא לתלגא בישרא שמינא אגומרי וחמרא חייא רב עמרם חסידא כי הוה מצערין ליה בי ריש גלותא הוו מגנו ליה "אתלגא למחר אמרו ליה מאי ניחא ליה למר דלייתו ליה אמר הני כל דאמינא להו מיפך אפכי אמר להו בישרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא אייתו ליה אינהו בישרא שמינא אגומרי וחמרא חייא שמעה ילתא ומעיילה ליה לבי מסותא ומוקמי ליה במיא דבי מסותא עד דמהפכי מיא דבי מסותא והוו דמא וקאי בישריה פשיטי פשיטי רב יוסף איעסק בריחיא רב ששת איעסק בכשורי אמר יגדולה מלאכה שמחממת את בעליה א"ל ריש גלותא לרב ששת מ"ם לא סעיד מר גבן א"ל דלא מעלו עבדי דחשידי אאבר מן החי א"ל מי יימר אמר ליה השתא מחוינא לך א"ל לשמעיה זיל גנוב אייתי לי חדא כרעא מחיותא אייתי ליה אמר להו אהדמו לי הדמי דחיותא אייתו תלת כרעי אותיבו קמיה אמר להו הא בעלת שלש רגלים הואי פסוק אייתו חדא מעלמא אותיבו קמיה אמר ליה לשמעיה אותביה נמי להך דידך אותבה אמר להו האי בת חמש רגלים הואי אמר ליה אי הכי ליעבדו קמיה יי (שמעיה) דמר וליכול א"ל לחיי קריבו תכא קמייהו ואייתו קמיה בישרא ואותיבו קמיה ∞ריםתנא דחנקא חמתא גששיה ושקלה כרכה בסודריה לבתר דאכיל אמרי ליה איגניב

אותן מהו רב הונא אמר מנה אינו ככולכם

חסומו כל חרין מנכון. ולא לימא (אינש) כולכם: הדרן עלך האומר

המנויין אינם לריכין לחתום אלא מקלתן: ואמרי לה להאי גיסא.

מנה מקלתן גלי דעתיה דאהני קפיד

ולריכין ידי כולן המנויין לחתום מנה כולן

כיון דלא אמר כולכם לא הקפיד

אלא לומר בפני מנין זה ולא שיחתמו

כולם: אמקין רב יהודה בגיעא

דכולכם. בגט שאדם אומר במעמד

רבים ויש לחוש שמא יאמר שיי לכולכם

איכוין ולא יחתמו כולם ונמצא גט

בטל התקין שיהו כותבין בו כך אמר

לנו פלוני כתבו או כולכון או כל

חד מנכון כולכון אחד כותב במעמד

כולם או כל חד מנכון אפי׳ אין

חביריו עמו: אובילו. הוליכו: ואחי

לחיפסולי. שמח לח יהח חחד מהן

במעמד כתיבתו או לא יחתמו כולן:

בזר שאחזו קורדייקום. שם שידה

השולטת כששותה יין הרבה מגיתו: לה המר כלום. שחין דעתו הוהות הר"ח (h) רש"י ד"ה בודקין וכו" להשיב עליהם לאו או הן ואם ראו דעתו: לעזי רש"י

פסקי רי"ד (המשר) אחד כותבין ונותנין אם מרכין על נכתוב גט לאשתן והרכין בראשו בודקין אותו ג' פעמים אם אמר על לאו

קורדייקוס הוא רוח רעה קורדייקוס הוא דודו דעה השורה על האדם ששותה יין מגיתו ומפני זה לא . אמר כלום שהוא משועמם ואם מתחילה צוה ואמר כתבו גט לאשתי ואח״כ אחזו קורדייקוס וחזר ואמר אל תכתבוהו אין . בדבריו האחרונים כלום נשתתק לאו אמי שאחזו קורדייקוס קאי אלא אדם שנאלם מחמת חולי ועומד על דעתו ואם אמרו לו וכחור גט לאשחד והוא סימן [הוא] שמתרצה בדבר בודקין אותו ג' פעמים בדברים אחרים אם משיב על לאו לאו ועל הין הין על דעתו הוא עומד וסומכין בהרכנת ראשו

וכותבין גט לאשתו:

מיושבת: נשתתת. לאו אשאחזו קורדייקוס קאי אלא אדם שנעשה אלם מחמת חולי: הרכין. הטה. ויט שמים מתרגמינן וארכין שמיא (מהלים יח): בודקין אותו. בדברים אחרים שואלין לו דברים שהוא ראוי להשיב עליהן (h) אם ראו דעתו מיושבת אמינישטרישו״ן. מנת שמרמז על תשובת לאו הרכנה שדרך בני אדם להרכין על לאו ועל הין הרכנת הין שלשה פעמים לכל הגט הרכנת הין: גבו' נכמיה. נשכו כלומר ששתה הימנו והרגיש בו: רוחא. שד מי האוחו על ידי כך: לקמיעא. שמשביעין בה את הרוח בשמו: סומקא. כחוש: מרקא. מזוג במים הרבה: לשמשא בת יומת. חולי שחחזו מחמת חום בו ביום: כווא דמיא. ישתה: סיכורי. הקזת דם בקרן: מומקא. כחוש: עמיקמא. מימים רבים: למציעמא דרישיה. דחולה: דחליש ליה עלמא. פג לבו: ולימוד. ישוט כמו נחית בר יו אמוראי (ב"ב דף עד:): לשמשא בשרא סומקא כו'. כדאמר: לחלגא. חולי שאחזו מחמת לינה: חייא. בלא מזיגת מיס: הוו מלערי ליה. העבדים מפני שהיה חסיד ופרוש ומחמיר עליהן באיסורין: ילחא. אשת רב נחמן והיא בת הנשיא ואשת

אביב לפות היו וחשובה כדאמרי׳ בהעור והרוטב (חולין דף קנד.) דרב נחמן חתנא דבי נשיאה הוה: מסוסא. מרחן: דמהפפני. מחמת זיעה אדומה היולאה ממנו ע"י בשרא שמינא וחמרא חייא: פשיטי פשיטי. בהרות עגולות: רב יוסף איעסק. לתלגא בריחים כדי שיחתם ויזיע: בכשורי. לשאת קורות ומשאות: אהדמו לי הדמי דחיותא. סדרו לפני נתחי הבהמה לנתחיה: אהדמו. הנתיחו כלומר ערכו הנתחים: א"ל. ריש גלוחא: אי הכי. דמשום דחשידי הוא: ליעבדו קמיה שמעיה דמר. כלומר קמיה שמעיה דמר יסדרו המאכל בהיתר: סכא. שולחן: ריססנא דחנקא חמסא. אמנשטריישו"ן. עלם קטן שעל כף הירך שאדם בולעו ונחנק משום דרב ששת סגי נהור הוה ולא יראנו ויאכל ויחנק: גששה. מששה והרגיש באותו עצם: שקל. כל החתיכה וכרכה בסודריה: